

попыта кого търсѣтъ — Атанасіа гонимъ,
отговори́хъ тѣ; не видѣхте ли го нѣѣдѣ?
— напръдъ замина, рѣче имъ Ат. и ще
го стигнете. Тѣй сѣ избави Свѣтый отъ
крѣвнишкы рѣцѣ и, като влѣзе въ Алек-
сандрію, всичкы-тѣ вѣрни, обрадовани, бла-
годаряхъ Бога; нъ той сѣ крыѣше, до смъртъ-
тъ Юліанова, комѣ-то не-было за много:
злочестый царь наскоро погына, а на него-
во мѣсто остана Ювініанъ, Христіанинъ бла-
гочестивъ; на негово-то вѣмѣ, Св. Ат.
пакъ възвѣзе на прѣстола си и управлѣва-
ше черквѣ-тъ безгрыжно. Нъ Ювініанъ дѣ-
ло вѣмѣ неживѣ; защо-то слѣдъ 7 мѣсѣци
отъ възцарѣванье-то мѣ, той ѹмрѣ въ Гала-
тію. По, него настана Уалентъ, кой-то по-
хабенъ отъ злочестиво-то Аріево ѹченіе, още
въ начало-то на негово-то царѣванье, захѣ-
нахъ и бѣды-тѣ врьхъ черквѣ-тъ. Злочес-
тивный царь, като пріе власть-тъ, не сѣ
гриѣшѣ нито за окѣж-тъ тишинѣ, нито
да сѣ натѣкми войнство-то, нито пакъ да
сѣ бѣхте и да побѣды непріѣтели-тѣ сѣ
мыслаше, нъ всичко-то мѣ залаганіе бѣше
какъ по-скоро да размножи и ѹсили Аріан-